

ת"פ 76595/01/19 - מדינת ישראל נגד מעיין נחום

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 76595-01-19 מדינת ישראל נ' נחום

בפני
בעניין:
כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י ב"כ הגב' שירן סיני, מתמחה מתביעות ירושלים
המאשימה
נגד
מעין נחום
ע"י ב"כ עוה"ד מיכל גורן
הנאשמת

גזר דין

כתב האישום

הנאשמת הורשעה ע"פ הודאתה בביצוע עבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום, ביום 27.6.2018, שכחה המתלוננת את מכשיר הטלפון שלה בתא שירותים בבית קפה בו שהתה. הנאשמת נשאה ונטלה את הטלפון, כיבתה אותו ומיהרה לצאת מהשירותים. בהמשך הוציאה והשליכה את כרטיס הסיים של הטלפון.

תסקירי שירות המבחן

בעניינה של הנאשמת הוגשו מספר תסקירים. מהתסקירים עולה, כי הנאשמת כבת 34, מצויה כיום בזוגיות ועובדת כטבחית. השירות גולל את קורות חייה של הנאשמת שלא היו פשוטות, בהיבט של החיים המשפחתיים ובהיבט של מציאת דרכה של הנאשמת בחיים. הנאשמת סיימה לימודי תיכון ושירתה שירות צבאי מלא. במהלך תקופת המשפט איבדה הנאשמת את אביה, אותו סעדה, וכיום שבה להתגורר עם אמה וגם אותה היא סועדת ומסייעת לה. שירות המבחן ניסה לגייס את הנאשמת לטיפול אך היא חששה מן החשיפה הכרוכה בטיפול כזה, ולמרות מספר ניסיונות הדבר לא צלח. הנאשמת לא הגיעה למתן בדיקות שתן ולכן שירות המבחן לא יכול היה לבוא בהמלצה טיפולית או בהמלצה הנוגעת להטלת של"ץ. בעברה של הנאשמת הרשעה בודדת הנוגעת לשימוש בסמים מעת שירותה הצבאי. הנאשמת קיבלה אחריות למעשה ואף ביקשה לפצות את המתלוננת, בעלת הטלפון, בזמן אמת, אך לטענת הנאשמת, המתלוננת דרשה ממנה סכום גבוה ולא מידתי ולכן הדבר לא יצא לפועל.

טיעונים לעונש

עמוד 1

ב"כ המאשימה טענה שיש להטיל על הנאשמת עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות נוכח טיב העבירה, ונוכח מתחם נטען שבין חודשיים ל-8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. ב"כ הנאשמת סברה שיש להסתפק בעונש צופה פני עתיד תוך שהדגישה את נסיבות הנאשמת ואת נסיבות המעשה וכן הציגה לבית המשפט מכתב מאת מעסיקה של הנאשמת (שיסרק לתיק בהמשך).

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - הערך המוגן הנפגע בעבירה של גניבה הוא רכוש וקניינו של אדם, כאשר גניבת טלפון מלווה גם בפגיעה בפרטיותו של האדם, לנוכח המידע המאוחסן בטלפון החכם. בית המשפט העליון הכיר בכך ש" **הסמארטפון הפך זה מכבר לידידו הטוב של האדם. דומה כי לא תהא זו הפרזה לומר כי בטלפון הסלולרי טמון סיפור חייו של האדם**..."[ע"פ 8627/14 **דביר** נ' **מ"י**] (מיום 14.7.15)]. במקרנו, מידת הפגיעה בינונית, בהתחשב בגניבת הטלפון לאחר שהמתלוננת שכחה אותו והנאשמת ידעה כי הוא שייך למתלוננת.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירה המאופיינת בניצול הזדמנות באופן מכוער ומחפיר, אך לא בעבירה מתוכננת; הנאשמת אחראית למעשים באופן בלעדי ומעשיה מלמדים על כי לא הפעילה שיקול דעת בוגר והגיוני, למרות שהיה עליה לעשות כן; הנזק הוא כלכלי ובעיקר נזק של עוגמת נפש ותחושה של חדירה לפרטיותו של האדם בעל הטלפון. מוסכם כי היה ניסיון לפצות את המתלוננת.

מדיניות הענישה הנוהגת - טווח הענישה בעבירות מסוג זה הוא נרחב. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה מנעד רחב התלוי בנסיבות המעשה והעושה. בחינת הפסיקה מלמדת כי העונש הנהוג בגין מקרה בודד של עבירת רכוש קלה כגון גניבה, נע בין עונש שאינו כולל רכיב מאסר בפועל, לבין מאסר קצר של חודשים בודדים. בהקשר זה ראו לדוגמה רע"פ 6365/13 **קליינר** נ' **מ"י** (מיום 23.9.2013) שם נגזרו 4 חודשי מאסר בפועל על נאשם בעל עבר פלילי מכביר שגנב פלאפון, שם הוחלט על מתחם שבין חודשיים ל-8 חודשי מאסר. על-פניו מדובר בנסיבות כוללות החמורות ממקרנו. מפנה גם לגזר דיני (תוך ביטול הרשעה) בת"פ 7213-01-17 **מ"י** נ' **אבוהאי** (מיום 1.7.2019). מפנה גם לת"פ 17541-10-19 **מ"י** נ' **טויל** (מיום 28.4.2021) וכן לת"פ (קריות) 42214-08-19 **מ"י** נ' **חלפון** (מיום 23.9.2020).

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר על-תנאי ושל"ץ נרחב עד 6 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40א' לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מחד, מדובר בנאשמת שקיבלה אחריות מלאה למעשים, על-פי התרשמותי, ונוכח התנהגותה בזמן אמת, וכן בנאשמת שנסיבותיה האישיות שתוארו בהרחבה בתסקירי שירות המבחן, לא היו פשוטות, במיוחד נוכח האובדן שחוותה בחודשים האחרונים. כמו כן התרשמתי מאדם חרוץ ומצפוני

שמצוי כל העת בקונפליקט ובביקורת עצמית מוגברת, אולי עד לנקודה מוגזמת, שאינה מאפשרת לה למצות את הפוטנציאל הגדול הגלום בה. אילו הייתה נתרמת לטיפול, קרוב לוודאי שהדבר היה לה לעזר, וזוהי גם המלצה לעתיד. מאידך, הנאשמת לא מצאה את הכוחות להשתלב בטיפול שהוצע לה בשירות המבחן מהטעמים עליהם עמדת, וכן לא מסרה בדיקות שתן, כשנסיבה אחרונה זו היא לחומרה.

המיקום במתחם - במכלול הנסיבות, לא מצאתי שיש להחמיר עם הנאשמת, ולכן יש מקום למקמה בתחתית המתחם. אילו ניתן היה להטיל עליה של"ץ הייתי עושה כן, אך משלא ניתן לעשות כן, אין הצדקה לשלוח אותה לעונש של מאסר, ולו בעבודות שירות.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם תעבור הנאשמת עבירת גניבה בתוך שלוש שנים מהיום;
- ב. קנס בסך 500 ₪ או יומיים מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם ב-2 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.9.2021 וביום 1.10.2021. לא ישולם תשלום במועד, יועמד הקנס לפירעון מיידי;
- ג. פיצוי למתלוננת בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים החל מיום 1.9.2021, וב-1 לכל חודש רציף ועוקב. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;
- ד. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור עבירת גניבה במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשמת שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם תעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א תמוז תשפ"א, 21 יוני 2021, במעמד הצדדים.